

Posudek oponentky k BC práci Šárky Tomanové: Bodyart, tetování, piercing v sociokulturních a uměleckých kontextech

Studentka si vybrala téma, které je pro současného člověka, aktuální a atraktivní. Z rozsahu práce je patrné velké zaujetí a snaha postihnout téma do hloubky. Ovšem musím už na začátku upozornit na formální, ale velmi důležitý problém: v samotném úvodu práce autorka cituje, téměř doslova, bez uvedení pramenu. Jedná se o dvě konkrétní věty a) *Málokteré zdobení je tak rozporuplné, aby na jedné straně vzbuzovalo bezmezné nadšení a na straně druhé znechucený odpor.*; b) *Podobně je tomu i u dalších mutilací, jako jsou piercing, zplošťování lebky nebo vyražení zubů, jež mají iniciovaného jedince začlenit mezi lidská stvoření. A volně citovaný text: Tetování prodělalo dlouhý pestrý vývoj. Dějiny tetováže lze číst jako sled plný pozměněných významů, rozličných technik a odlišného společenského či náboženského nazírání (nechodme daleko: Bible, suna i Korán tetování zakazují, přesto se již první křesťané tetovali a rovněž muslimové tak dosud činí). Překvapivě málo se kolosálnímu tématu věnovali odborníci. Jak poznamenal jeden z otců kriminalistiky Edmond Locard: „Umělečtí kritici a dějepisci systematicky opomíjejí jeden z nejzajímavějších aspektů svých disciplín: tetování. Je to totiž jediná forma umění, která jako materiálu využívá živé tkáň, a proto se jedná o nejušlechtilejší umění ze všech.“, které jsem našla na: http://www.czech-press.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=6566%3Akrasa-vryta-dotvai&Itemid=42 Proč tento pramen autorka neuvádí?*

V první velmi rozsáhlé kapitole mapuje studentka jak kulturně historické kořeny zdobení těla (od tetování přes skarifikaci, atd.), tak jejich vývoj a přenos mezi různými kontinenty a napříč kulturami až k současným trendům a výstřelkům (jako je tetování očních bulv, str. 77). Je škoda, že autorka své poznatky předkládá jaksi encyklopedicky, na úkor svého autentického textu a průzkumu – kap. Rozhovory (str. 83). Bohužel autorka svou sondu mezi lidmi „nositeli“ tetování, piercingů, apod. řádně neuvedla, text, který vysvětluje záměr této kapitoly, se nachází až za rozhovory. Je škoda, že sonda nebyla využita jako podklad, ze kterého by autorka mohla vyjít při mapování historických a kulturních kořenů zdobení lidského těla. Z toho vyplývá můj první dotaz k obhajobě: **Jak byste mohla vyjít a opřít se o rozhovory pro zmapování historických a kulturních kořenů zdobení lidského těla?**

Didaktická část práce je rozdělena do dvou projektů, kdy každý obsahuje 4 náměty (celkem 8 výtvarných úloh). Výtvarné úkoly a problémy vycházejí ze studia fenoménu zdobení těla a jeho dobré znalosti. Autorka vybírá vhodné prostředky a pomocí nich posouvá dětskou zkušenost od banálního kopírování tetovacích vzorů k vlastnímu hledání motivu a způsobu jeho zobrazení. **Proč si myslíte, že je váš didaktický projekt vhodný pro děti I. stupně ZŠ? Byl by vhodný i pro jinou cílovou skupinu? Proč, nebo jak by se musel upravit?**

Výtvarná část práce představuje „stínové tetování“. Autorka hledá motivy ve stínech, vrhaných rostlinami, keři a stromy. Její cesta k finálnímu dílu svědčí o citlivém ponoru do tématu a pečlivém přístupu v hledání vhodných výtvarných postupů. Výsledkem zkoumání stínů, vržených přírodními materiály na lidské tělo, je cyklus fotografií. Zdá „potetovaná“ různě se vlnícími liniemi větví a stébel trav působí křehce, jakoby popírala autorkou zmiňovanou drsnost a rebelství s tetováním často spojovaných. **Jaká umělecká díla jsou pro Vaši vlastní výtvarnou tvorbu inspirativní?**

Vzhledem k neuvedeným citacím jsem nucena jinak velmi dobrou práci hodnotit pouze jako dobrou.

Návrh klasifikace: dobře

V Praze dne 4. 5. 2011
Mgr. Lucie Hajdušková, Ph.D.